

Fragment uit "Het Meisje van de Zwaarden"

verschijnt op 6 november 2020 bij uitgeverij Boekscout

(C) Werner Peeters

Het konijn smaakte, maar één miezerig konijn was een beetje aan de magere kant om met vier van te eten. Om de boel aan te lengen, had Lud er een stoofpotje van gemaakt, waar enkele rapen en wortels in waren verdwenen, maar het eten was sneller op dan Sigrunn gehoopt had. Weliswaar kon ze haar maag nog verder aanvullen met de droge koeken die Kjell bij zich had, maar erg goed smaken deden die niet.

Terwijl Lud bij het vuur zijn zwaard wette, en Q'Taini in zijn typische onleesbare krabbelgeschrift aantekeningen maakte in zijn perkamenten, nam Kjell Sigrunn een eindje verderop mee. De avond begon te schemeren, maar het zou nog een stonde of wat licht genoeg blijven om voldoende te zien. Kjell droeg het pak met de twee zwaarden alsof het pluimpjes waren. Sigrunn had nog niet het lef gehad om de dingen op te tillen, maar ze vermoedde dat ze zwaarder waren dan ze eruitzagen.

Terwijl hij de oliedoek op de grond uitstreekte, vroeg hij aan Sigrunn: "Was jij nu weer links-of rechtshandig?"

"Rechtshandig," antwoordde Sigrunn. "Waarom?"

"Kom dan even hier," gebod Kjell.

Vooraleer ze kon protesteren, had Kjell de lederen koord genomen waarmee het pak was samengebonden, en hij snoerde Sigrunns rechterhand redelijk kordaat vast achter haar rug. Vervolgens overhandigde hij één van de zwaarden in haar linkerhand. Sigrunn dacht even dat ze omver ging vallen door het gewicht.

"Ik zei dat ik rechtshandig ben!" protesteerde ze.

"Nou en?" vroeg Kjell. "Ik heb je rechterhand toch vastgebonden?"

"Wil je dat ik met mijn *linkerhand* leer zwaardvechten?" zei Sigrunn.

"Nee," lachte Kjell. "Ik wil dat je met je *beide* handen leert zwaardvechten. En als ik begin met je rechterhand te trainen, dan zal je linkerhand het nooit willen overnemen. Kom."

"Kom, wat?" vroeg Sigrunn niet-begrijpend.

Kjell liet zijn eigen zwaard uit zijn schede glijden, en nam het in zijn eigen rechterhand. "Kom en probeer me te raken. Wees gerust, ik zal je alleen van het plat van het zwaard laten proeven."

Die woorden klonken alleszins niet erg geruststellend. Sigrunn kon met moeite het zwaard in haar linkerhand houden, en ze voelde aan de rand van haar bewustzijn de vlam klaar, die ze maar zo voor het grijpen had indien de situatie uit de hand zou lopen.

Maar dit is verdorie een oefengevecht!

In de schemering tsjirpten de krekels, maar de vogels waren verstild, alsof ze ook hun adem inhielden. Traag stapte Sigrunn op Kjell af, proberend hem te taxeren. De jongen verroerde geen vin, knipperde nog niet eens met zijn ogen, ook niet totdat ze op minder dan een zwaardlengte van hem afstond. Ze hief haar linkerhand omhoog en wilde een wijde boog maken, zodat de kans dat ze Kjell zou raken, zo groot mogelijk zou zijn. Ongelukkigerwijs verloor ze daarbij haar evenwicht. Kjell deed een stap opzij, en sloeg met het plat van zijn zwaard op haar kont. Sigrunn tuimelde voorover, en het zwaard viel uit haar hand.

"Ik zag je van ver zwaaien. Een kreupele slak is minder voorspelbaar," zei Kjell laconiek.

Sigrunn greep naar de vlam, en draaide zich om, nog net de neiging onderdrukkend om het vuur in zijn richting te werpen, al was het alleen al voor de belediging die ze moest slikken. *Kreupele slak!* Kjell hield echter de punt van zijn zwaard voor haar neus, waarbij ze niet goed kon inschatten of hij echt een bedreiging voor haar vormde of niet.

"We gaan het spel eerlijk spelen, meisje," zei hij. "Geen Zegeningen gebruiken!"

Eerlijk? Kjell was van kinds af aan getraind in de kunst van het zwaardvechten, en zij had nog nooit een zwaard vastgehouden. Tot nu dan. En dan nog met haar linkerhand.

"Opnieuw!" blafte Kjell bars. Met tegenzin krabbelde Sigrunn recht. Ze nam zich voor om ditmaal sneller te zijn. Ze stormde vooruit, het zwaard naar Kjells borst richtend, maar die maakte een schijnbeweging, en liet Sigrunn opzettelijk struikelen over zijn vooruitgestoken voet. Weer ging Sigrunn tegen de vlakke, en schaafde daarbij haar knie.

"Auw!"

Kjell klikte met zijn tong tegen zijn tanden. "We gaan denkelijk nog veel werk hebben. Opnieuw!"

Sigrunn voelde een druppeltje zweet tussen haar borsten lopen. Nog verdwaasd van de klap op de grond trok ze zich overeind, steunend op het zwaard, maar vooraleer ze rechtop stond, had Kjell haar een venijnige stamp in de rug gegeven, waardoor ze voor de derde keer viel.

"Nooit je tegenstander de rug toekeren. En zeker niet als je opnieuw positie kiest." Sigrunn wist even niet of Kjell haar goedbedoeld advies gaf, of haar op de koop toe nog een potje aan het uitlachen was.

Sigrunn viel opnieuw aan, en struikelde weer. En nog eens. En opnieuw. Telkens opnieuw liet Kjell haar in het zand bijten. *Waarom is dit nodig,* dacht ze. *Ik kan me verdedigen met mijn vlam!* Tijd om te protesteren kreeg ze echter niet, want Kjell liet haar opnieuw rechtstaan, om haar vervolgens weer tegen de vlakke te smijten.

Na een keer of veertig hield Sigrunn haar hand omhoog ten teken van overgave, en hijgend kroop ze op haar geschaafde knieën. "Stop! Het is gewoon niet eerlijk! Ik kan niet met mijn linkerhand vechten."

Kjell keek haar aan alsof het nu pas tot hem doordrong dat ze in het nadeel was gesteld. "Oh, werkelijk?" zei hij, met een overdreven bezorgdheid in zijn stem. "Laat ons dan eens de rechterhand proberen."

Hij maakte Sigrunns arm los, en die verplaatste het zwaard prompt naar haar andere hand. Haar linkerarm deed pijn van het gewicht, en het zwaard voelde beter aan in haar rechterhand. Ze maakte een sprong vooruit, en haalde venijnig uit naar Kjell...

... om opnieuw tegen de vlakke te gaan, maar deze keer met haar voorhoofd in een plas modder. Kjell had haar nog veel harder geslagen dan toen ze nog met haar linkerhand pareerde.

"Oei, dat schijnt ook al niet te best te gaan," concludeerde hij. "Misschien moeten we je rechterhand toch opnieuw vastbinden."

Sigrunn liep rood aan van woede, en stormde opnieuw op de prins af. Die liet haar opnieuw struikelen, maar deze keer kon ze molenwiekend met haar armen vermijden dat ze tegen de vlakke ging. Ze draaide zich om, en was zo blij als een kermisvogel dat ze het zwaard nog steeds in de hand had.

Kjell stapte echter op haar af, en sloeg met het plat van zijn zwaard op haar hand, zodat ze moest lossen. Er schoot een pijnscheut door haar hand, en ze greep instinctief met haar linkerpols naar haar rechter om de hand te ondersteunen. Kjell maakte een sprong voorwaarts, draaide haar met haar rug naar hem, en hield zijn zwaard onder haar hals, dit keer echter dreigend met de scherpe kant tegen haar keel gedrukt.

"Zegeningen of geen Zegeningen. Jij bent dood!"

Hij bleef Sigrunn maar bestoken met de éne welgemikte aanval na de andere, en toen het laatste licht van de zon achter de einder was verdwenen en het tweetal nog amper een hand voor de ogen zag, was het wat hem betrof eindelijk welletjes geweest. Sigrunn voelde haar ledematen niet meer, en elk spiertje deed pijn. Kjell bood zijn schouder aan zodat ze erop kon leunen om terug naar het kampvuur te slenteren, maar ze wees het voorstel kordaat van de hand, vastbesloten om het laatste restje waardigheid dat ze nog bezat, niet uit handen te geven.

Q'Taini zat met zijn mes een houten beeldje te maken toen het duo arriveerde. Sigrunn verlangde op dit moment niets liever dan een goed bad, maar de luxe van de herbergen lag alweer enkele dagen achter hen. Om nu onder de nieuwsgierige blikken van haar metgezellen in haar nakie een duik in de rivier te nemen, daar voelde ze niets voor, en met haar lamme armen vroeg ze zich maar af of ze nog wel voldoende kracht had om te blijven

zwemmen. Eén stel vernederingen was genoeg geweest voor vandaag. Ze kroop pijnlijk op haar zitvlak vlakbij het vuur, en wilde niets liever dan zich neerleggen om de golven van pijn te ondergaan. Lud keek naar haar op, met een ondefinieerbaar trekje om zijn mond. *Zou hij eertijds Kjell op een zelfde manier hebben afgebeeld?*

"Morgen doen we verder," zei Kjell haast terloops, alsof het een uitgemaakte zaak was dat ze 's anderendaags nog op haar benen zou kunnen staan.
